



VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. g. 25. oktobra

CETURTDIEN,
1992. gada 16. janvāri

Nr. 2 (577)

KRĪZE TUVOJAS

Bubulis, vārda bezdarbs, nupat jau glūn aiz stūra. Otrdienas operatīvā sanāsmē tika pārrunāta nepieciešamība samazināt ražošanas apjomu un pārsprīstēt veidi, kā to darīt, ja vadiņš neizdosies atrisināt vairākus, pamatā apgādes, jautājumus.

Kaut arī ceļu priekšnieki, izņemot septiņā, ziņoja, ka ražošana norit normāli un 2. un 4. ceļa produkcija tiek ražota pāri par 100 procentiem, problēmu netrūkst. To pamatā ir Latvijas un Krievijas Augstākās Padomes neratificētie starptautu līgumi. Līdz ar to apstāstusies tirdzniecība. Borisa Jeļcina dekrēts nosaka, ka visa veida pro-

dukcija, kas iet uz Baltijas valstīm, ir licenzējama un kvotējama, bet konkrēta saraksta, ko drīkst un ko nedrīkst izvest uz Baltiju, joprojām nav. Tā politiskā spēle ietekmē ekonomisko darbību. Piemēram, novembrī rūpnīca nopirka dīzeļdegvielu Krievijā, bet mājās dabūt to nevaram.

1. ceļam trūkst petrolejas, ja apgādes dienestam un rūpnīcas vadībai nav palaimējies, tad sodien, laikraksta izdošanas dienā, tam būtu jāaptur ražošana. Degvielu nevaram saņemt arī no Ukrainas, Melns jūras flotes problēma apturējusi visa veida sadarbību starp Ukrainu un Krieviju. Un tā veidojas

ķēde... Degvielas trūkums skar arī pārējās ražotnes.

Vadība dara visu, lai mūsu rūpnīca nebūtu to uzņēmumu pirmajās rindās, kas apstāsies. Bez degvielas krīzes problēmas ir arī ar mālzemes sagādi. Iespējams, ka nākotnē to pirkšim no Indijas. Un vēl — platīns. Laivīgas nolietojas, bet Krievija platīnu nedod.

Iepriekš teiktās izklāstīti vienkāršoti, bet ceram, ka to tagad saprātis ikviens mūsu strādnieks un inženieris. Jo tuvojas bezdarbs. Rīt spēkā stājas likums par nodarbinātību, kas nosaka bezdarbnieka statusu, pabalstu apmēru, darbā iekārtošanās kārtību, darba devēja pienākumus u. c. Ar šiem jautājumiem tuvākajā nākotnē acimredzot mēs nodarboties arī mums. Normierināša šobrīd maz.

Ražojam arī brāķa produkciju

Bridi, kad apkārt valda visuvarenais deficīts, kad veikalu plaukti ir tukši un no tiem momentā pazūd pat vissliktākās kvalitātes manta, rodas dabiskais jautājums, — kāpēc mums vēl tehniskā kontrole? Taču, paturot prātā, ka tiem, kas domā tikai par sodiem, rīti vispār neatnāk, tikpat dabiska ir arī atbilde, ka neražojam tikai sodienai. Ka vēl joprojām pastāv jēdziens par produkcijas augstu kvalitāti, par izsenis nostiprinājusos atzinumu, ka valmieriešu produkcija nav no tām sliktākajām.

Vai tā joprojām ir? Uz sarunu aicinājām elektrokrāšņu nodaļas kontrolpunktā vecāko kontrolieri HERTU RIEKSTIŅU.

— Protams, ikvienā mūsu rūpnīcas darbības jomā līdz pilnībai vēl varam iet un let... Ja ir labi, vienmēr vēl var par druscipju labāk. Jūsu kontrolpunkts ir smags: problemātiskā elektrokrāšņu nodaļa viens pusē, spoļotava — otrā. Kā jums liekas, vai varam te runāt par pilnību, nu vismaz par tuvošanos tai?

— Lai cik divaini varbūt tas neļiktos, — varam gan. Bet ne kopumā. Par atsevišķiem strādniekiem varam teikt, ka viņu profesionāla varenība un produkcijas kvalitāte ir gandrīz pilnība. Ja operators, ņemot vērā smagos darba apstākļus, dažbrīd arī sliktu stiklu, var ražot produkciju praktiski bez brāķa, vai tad nevaram par tādiem cilvēkiem teikt, ka viņu darbs ir pati pilnība? Visas maiņas ir tādi. Nosaukt? Lūdzu! Jadvīga Lejiņa, Anna Gulbe, Sergejs Afiltunovs 1. maiņā, Oļegs Lavrenovs, Daina Niedre 2. maiņā, Mihails Mališevs, Genadijs Demjajenko 3. maiņā, Mariāns Slišāns, Vladimirs Svistuhins, Antoina Smirnova 4. maiņā, Vitauts Gulbis, Valija Jakovjeva, Ivars Vinklers, Aivars Mednieks 5. maiņā. Un ir arī tādi mūsu emilīši, ar kuriem karojam jau gadu gadiem, bet viņi kā ražojusi, tā ražo brāķi.

— Ja kontrolējamo vidū ir labākie, tad kā ir ar kontrolētajiem? Kādi ir tie kritēriji, kas nosaka kontroliera darba kvalitāti?

— Vispirms jau precizitāte, pārbaudot tekstu atbilstību, ierostesība augstas kvalitātes galaproduktā radīšanā. Kaut arī mēs paši materiālas vērtības neradām, mēs sek-

mējam to ražošanu atbilstoši visām prasībām. Cik kontrolieru, tik arī attieksmju pret veicamo pienākumu. Labo un apziņīgo ir pārsvarā, bet katrā maiņā ir arī pa kādam, bez kura, nudiens, varētu iztikt. Un pie viena gribu piebilst pavisam par ko citu: rūpnīcā dzird runājam, ka līdz ar ražošanas piespiedu samazināšanu tikšot atbrīvoti arī strādājošie. Ja šādi drūmi laiki pienāks, tad es esmu par to, ka vajalīšanu vai palikšanu lai nosaka tikai katrā cilvēka lietīgās īpašības, attieksme pret darbu neatkarīgi no viņa vecuma, dzimuma, tautības.

Jā, arī kontrolieru vidū ir savi izcilnieki: Aija Uljanova, Valentīna Nigale dienas maiņa, Millija Brence, Oļga Antohina 2. maiņa, Valentīna Katkovska, Larisa Petuhova 3. maiņa, Velta Vorkale, Ruta Antone 5. maiņa.

Kontroliera darbs nav mehānisks, nav sastindzis. Ir jāpieņem ātri un konkrēti lēmumi, piemēram, izvēloties kādu ārpuskārtas pārbaudi. Ir situācijas, kad var arī nepārbaudīt, un daži to izmanto: iespēju neievērot darba disciplīnu mums ir daudz, — bufeite, kafejnīca, pipētava... Bet darba žurnāla tomēr viss atspoguļojas, gan kontroliera darba intensitāte, gan katra sirdsapziņa.

— Bet tagad parunāsim par kontrolieru darbu.

— Lai runātu par kontrolieru darbu, jārunā arī par operatoru darbu un līdz ar to par nodaļas ražošanas problēmām.

Tatad mēs pārbaudām elektrokrāšņu produkciju. Esam saistīti arī ar spoļotavu, jo tā šo produkciju

ju pārstrādā un nes pie mums operatoru brāķi. Mēs pārbaudām tikai nepilnus 10 procentus no sarazotā, atsevišķiem sortimentiem taisām dubultās pārbaudes. No rītiem, izņemot cauri nodajai, jau apmēram skaidra situācija, kuriem operatoriem jāpievērš lielāka uzmanība. Tas pats sakāms par tekstiem. Pie nīķajām pieskaitāma produkcija ar parafīna eļļotāju, 68/2, 9,2/2, 14/2 teksti, tajos ir vairāk brāķu un tas savukārt aiziet vienvirziena šķiedrā, tas ir, gatavāja produkcija. Pārējos brāķus spoļotava pārstrādā 108. tekstā. Sen aizgājuši tie laiki, kad brāķis aizgāja uz izgāztuvi. Nupat nesen, piemēram, 65 tonnas nekondicijas šķiedras lika nosūtīt uz Čehoslovākiju. Bet jau pieminētos brāķus sūtam atpakaļ uz elektrokrāšnim, tur tos savāc, nogriež, tad atkal kontrolpunktā pieņemam.

— Vai ir problēmas, kuras traucē jums normāli strādāt?

— Ari kontrolieri, tāpat kā krāšnis, strādā piecas maiņas, kopā 20 cilvēki. Labi, ja visi ir darba, bet, tā kā esam sieviešu kolektīvs, gads visādas ķibeles, — slimojam pašas, slimo bērni. Līdz ar to darbu apjomi pieaug.

Saprotam, ka arī operatoriem nav viegli. Iekārtas vecas, svāriņi, titavas vecas, nolietotas, rezerves dabū nav. Te nu gan vislielākā atziņība jāizsaka 13. ceļa speciālistiem, kuru augstais profesionālisms vēl tikai tura svarīgus un titavas pie dzīvības. Bet operatori paši gan arī varētu saudzīgāk ar tiem apieties.

Līdz šim stimulds bija 'kvalitātes teicamnieka' nosaukuma iegūšana. Smeļies vai ne, bet tā bija. Strādniekiem gandarījumu vajag. Tagad jau arī kvalitātes rādītāji ietekmē operatora algu, bet morālais gandarījums izpatek. Ja atmetam visu veco, slagnātu izdomātu, tad tomēr vajadzētu diferencēt, kas nodērtu arī tagad.

(Nobeigums 2. lpp.)

Gads kopš dramatiskā laika



13. janvārī Latvija sākās barikāžu piemiņas dienas. Tās turpināsies līdz 21. janvārim, kad Rīgā, Bastejkalnā, notiks bojāgājušo piemiņas brīdis, bet Latvijas universitātes aulā — piemiņas koncerts.

Laikrakstā «Diena» rakstīts: «Pagājušā gada janvāra pļeredze ir atjaunotās Latvijas valsts un visu mūsu kopējs īpašums: laiks, kurā mēs uzziņām katrs par sevi un arī par visu tautu tik daudz negaidīta kā vēl nekad. Sapratām, ko drīkst maksāt brīvība un cik esam maksātspejīgi.»

Uz barikādēm, kur bija arī simtiem valmieriešu, to skaitā daudzi mūsu rūpnīcas pārstāvji, bija izjūtama liela vienotība. Visiem bija vienas liktenis, kopīga nākotne un viena dēlele. Vispārējo briesmu priekšā sargāt Latvijas Republiku nāca ne tikai latvieši, bet arī Latvijā dzīvojošo tautu un nacionalitāšu pārstāvji.

Gads, kas aizritējis pēc 1991. gada janvāra barikādēm, bija bagāts nozīmīgiem vēsturiskiem notikumiem. Latvijas Republika ir kļuvusi neatkarīga valsts, Apvienoto Nāciju Organizācijas locekle. Tās neatkarību atzinušas visas lielvalstis un desmitiem citu valstu visos pasaules kontinentos. Un tāpēc ir žēl, ka janvāra dienās redzētā vienotība atkal sāk izkust, ka sabiedrībā atkal plosās pretrunas, ka lozungos «Vienoti Latvijai!» jau sāk zaudēt sākotnējo spožumu. Bet vienotība mums ir nepieciešama vairāk kā jebkad. Vēl mūsu valstī atrodas svešā armija, kas tiesi janvāra alceres dienās gatavojas sarīkot spēka demonstrāciju — karaspēka manevrus un pārvietošanos pa Rīgas ielām. Pagaidām nav nekādu panākumu Latvijas un Krievijas valdību parstāvju sarunām par bijušās PSRS armijas izvešanu, par tās statusu Latvijā.

Ekonomika strauji slid lejup. Ik pēc laika saņemam atkal jaunu algas līkmi. Bet simti un tūkstoši mūsu makos nerādīs pilnkalu veikalu plauktus. Ari šī situācija ir pārbaudes moments visiem un īpaši tiem, kuri pirmie solījās, ar ausēkliņiem pie krūts, kaut pastalās, bet tikt līdz brīvai Latvijai. Tomēr šodien ir tādi, arī tepat mums blakus, mūsu rūpnīcā, kas, izkombinēdam sliktas lapas un bezgalas atvīlājumus, bez sirdsapziņas pārmetumiem iztirgo savu tīkko brīvību atgūvot zemi vai arī, neandēdamies paši, sekme šo tirgoņu darbosanos.

Laiks ir grūts. Zēlošanās un panīkē krišana te nelīdzēs. Mums jāiztur.

NORMUNDA CERCINA foto

RINDA SAMAZINĀJUSIES

Sākusies 1991. gada kolektīvā līguma izpildes pārbaude. Viena no līguma svarīgākajām iedaļām vēlita strādājošo sociālajai aizsardzībai un viņu priekšrocībām. Tajā ietilpst arī dzīvokļu problēmas risināšana uzņēmuma strādājošiem. Kā šajā jomā veicies pērnā gadā? Šo jautājumu mūsu korespondente uzdeva katra daļas darbiniecei Ludmilai Potapovai. Viņa sniedza sekojošus datus:

— 1992. gada 1. janvārī uzskaitē dzīvokļa saņemšanai ir 225 rūpnīcā strādājošie. Viņi sadalīti pa atsevišķām grupām šādi: vispārējā grupa — 123, visupirmā kārtā (jaunās ģimenes, daudz bērnu ģimenes u. c.) — 89 un ārpuskārtas grupa (jaunie speciālisti un dažas citas noteiktas kategorijas) — 13. Saskaņā ar kolektīvo līgumu 1991. gada ekspluatācija tika nodots dzīvojamais nams Georga Apīņa ielā 8. Tas deva iespēju rindu samazināt, jo pavisam perngad dzīvokļus saņēma 64 ģimenes. Pa grupām:

vispārējā — 43, visupirmās kārtas — 15 un ārpuskārtas — 5. Tiesa, nīcā strādājošie. Viņi sadalīti pa atsevišķām grupām šādi: vispārējā grupa — 123, visupirmā kārtā (jaunās ģimenes, daudz bērnu ģimenes u. c.) — 89 un ārpuskārtas grupa (jaunie speciālisti un dažas citas noteiktas kategorijas) — 13. Saskaņā ar kolektīvo līgumu 1991. gada ekspluatācija tika nodots dzīvojamais nams Georga Apīņa ielā 8. Tas deva iespēju rindu samazināt, jo pavisam perngad dzīvokļus saņēma 64 ģimenes. Pa grupām:

1991. gada 1. janvārī dzīvokļu uzskaitē bija 265 rūpnīcā strādājošie. Tātad redzama tendence rindai samazināties. Rūpnīca turpina dzīvokļu celtniecību, neraugoties uz daudzām grūtībām, kā arī ņemot vērā nesen apstiprināto nolikumu par jauno dzīvokļu pārdošanu rūpnīcas cilvēkiem.

Ražojam arī brāķa produkciju

(Sākums 1. lpp.)

Kontrolieriem ir pretenzijas pret mainu instruktoriem, jo mums liekas, ka viņi par maz seko mācekļiem un jaunajiem strādniekiem, īpaši vakara un nakts maiņās, kā arī sestdienās un svētdienās. Tiesi jaunajiem ir salīdzinoši vairāk brāķa. Dažās maiņās kontrolpunktā ne vienmērīgi ienāk produkcija, tad atgādinam operatoriem, ka nav jātur pie krāsnīm desmit pilnas kasetes, bet jāstāda mums, lai 'varam vienmērīgi veikt kontroli. Tas nu nebūtu mūsu pienākums, par šādiem darba organizācijas jautājumiem vajadzētu rūpēties maiņas uz vietas. Kas attiecas par sadarbības ar 2. ceha vadību, tur mums domstarpību nav, īpaši saprotosa un pretiltības ir ceha tehnoloģe Dace Kēpīte.

— **Atgriezīsimies pie brāķa.** Vai operatori ražo daudz brāķa produkcijas?

— Nē. Agrāk bija sliktāk. Jau apmēram trīs gadus kopējās produkcijas brāķa procents turas stabili — no 2,3 līdz 2,4 procentiem. Tas ir labs rādītājs. Dažbrīd 'cizlec' kāds sortiments, bet tad tas brāķis nav atkarīgs no operatora, vairīgs ir eļļotājs, kāda mehāniska kļūme

vai vēl kas cits. Visvairāk brāķi dod 'smalkie' sortimenti — 68/2, 14/2, 9,2/2, kas iet plānājiem audumiem.

Pedēajā laikā daudz tehniskā brāķa: rievainas spoles, nobrukumi, lieli pārejas gredzeni, pašu spoļu kvalitāte reizēm ir apšaubāma. Brāķis visciešākajā sakarībā ir ar vecajiem galdiem, motoru siksām.

Pagājušajā gadā cehā bija daudz eksperimentālas produkcijas ar 30, 80, un 14. eļļotāju. Tad, protams, arī brāķa procents pieauga.

— **Jūs kontrolējat arī eļļotāju kvalitāti?**

— Jā. Reizi ceturksni reglamenta pārbaudi veicam katram eļļotājam. Parafina eļļotāju esam pārbaudījuši arī ārpus kārtas. Kontroles izdarām kopā ar metrologu, vārtības tehnoloģu, kvalitātes inženieri. Eļļotāju iecirkņa priekšniece Maruta Cekula ir stingra savās prasībās, un kvalitātei tas nāk tikai par labu. Sobīd ar komponentiem stāvoklis ir labs, īpaši 1. un 3. maiņas strādnieki ļoti strādā. Tehniskās kontroles daļas laboratorija veic analīzes pēc katra vārtuma. Bet vēlreiz uzsvēru, ka eļļotāji kopumā atbilst kvalitātes prasībām. Piemēram, pedējā ceturksni parafina eļļotājam, kas ir visumtūmānākais, iz-

darītas 430 analīzes, un tikai 9 neatbilda parametriem.

— **Kas vēl jums uz sirds, ko griežat pateikt?**

— Daudzkārt mēs paši sarežģījām sevi dzīvi. Piemēram, operatori bieži trūkst līmes, ar to pielīmē spolei numurīgu. Smieklīgs sākums, bet nervus prasa. Spoletājas dažkārt tomēr iet vieglāko ceļu un necenšas šķīdru, šo tik sūri un grūti saražoto produkciju, pārstrādāt, bet pēc pirmā norāvuma sūta spoli brāķi. Mēs taču visi kopā esam ieinteresēti, lai derīgā produkcija būtu ne tikai laba, bet lai tās būtu arī vairāk.

Netira ir elektrokrāšņu nodala. Bet, ja katrs operators visu maiņu ievērotu tīrību un kārtību, tad nebūtu. Neviena apkopēja nespes izīrīt cehu, ja paši strādnieki būs nekārtīgi. Paskatieties, kāda tīrība, kārtība, kāda darba organizācija ir zonā, kāda strādā Silviņa Ivāne un Leonidis Vavenko. Tas ietekmē arī darba rezultātus.

Es visiem mums novēlu nākt ar prieku uz darbu, iekšēji noskaņoties katrai darba dienai un cerēt, ka pasīreizēs apgādes, ražošanas, sadzīves grūtības kādreiz būs gala. **HERTU RIEKSTĪNU uzklausi VIZMA LEJSTRAUTA**

AK, ŠIE 12 PROCENTI...

Pircēji jau būs ievērojuši, ka veikalos un preses izdevumos kioskos kopš gada sākuma pieaugušas daudzu preču cenas. Tas ir sakarā ar jaunā apgrozījuma nodokļa ieviešanu, kura dēļ faktiski par 12 procentiem tiek palielināta preces cena. Likums par šo nodokli gan

paredz, ka no tā atbrīvotas pārtikas preces, medikamenti, mačību līdzekļi, bērnu preču sortiments un komunālie pakalpojumi.

Jaunā likuma sakarā tagad par 12 procentiem paaugstinātas arī rūpnīcas veikalā pārdojamā rūpnīcības preču cenas.

Jaunumi airēšanas slalomā

Rūpnīcas sporta bāzē Baijos notika Latvijas kanu federācijas airēšanas slaloma komitejas sēde. No jauna tika veidoti federācijas statūti. Tika pilnveidota sportistu rangu tabula, kā arī izstrādāts sportistu atlases mehānisms Barcelonas olimpiskajam spēlēm.

Plašu lekciju ciklu sniedza Latvijas izlases vecākā trenere Dzintra Blūma. Viņa stāstīja par pasaules vadošo treneru pieredzi augstas klases sportistu izaudzināšanā.

Ja runājam par iespējamo līdzdalību Barcelonas olimpiskajās spēlēs, tad jāteic, ka vislielākās cerības tur nokļūt ir mūsu Aldim Kļaviņam. Gribu tikai pieminēt, ka konkurence uz šo vietu (jeb dažām vietām, arī tas šodien vēl nav skaidrs)

ir ļoti liela. Viss noskaidrosies pēc piecām kvalifikācijas sacensībām, kas sāksies aprīļa sākumā (Baltijas kausa trīs posmi) un pēc tam divas klausa mēroga starptautiskas sacensības Čecoslovākijā. Pēc šo sacensību rezultātu apkopšanas pēc īpašas metodes tiks nosaukti vai nosaukti tie sportisti, kuri brankis uz olimpiādi.

Bet pagaidām Aldis Kļaviņš krāvā ceļojumu somu, kurā bez sporta inventāra ietilpst zināms daudzums mačību grāmatu, lai jau mēneša vidū līdz marta sākumam dotos uz ļoti grūtu un atbildīgu sagatavošanas treniņu nometni Francijā.

MĀRIS VALTENBERGS,
VSSR treneris

RŪPNĪCAS HRONIKA

27. februārī notiks rūpnīcā strādājošo konference, kurā iztirzas 1991. gada kolektīvā līguma izpildes rezultātus, kā arī apspriedīs un pieņems kolektīvo līgumu 1992. gadam. Sajā sakarā izveidota komisija, kuras uzdevums ir pārbaudīt pērnā gada koplīguma izpildes rezultātus un sagatavot jaunā līguma projektu.

Par komisijas priekšsēdētāju iecelts direktora vietnieks kadru un sadzīves jautājumos Valerijs Barkovs, par priekšsēdētāja vietnieci — arodkomitejas priekšsēdētāja vietas izpildītāja Anita Prīmane. Komisijas sastāvā ir rūpnīcas administrācijas un lielloku cehu pārstāvji.

Cehu priekšniekiem ir arodkomiteju priekšsēdētājiem jāapkopo strādājošu priekšlikumi un ierosinājumi 1992. gada koplīguma projektam un tie jāiesniedz komisijai līdz 31. janvārim.

Rūpnīcas vadība apsver iespēju iegādāties 10 starptautiskās daudznozaru akciju sabiedrības akcijas kopsummā par 300 000 rubļiem. Līdz ar to kolektīvs saņems dividendes, kā arī «zaļo gaisu» elektrotvadu, aparātu un elektropreču iegādē.

Koncerns, kurā iestājāmie, pārtapis par asociāciju «Stekloplastika». Līdzšinējo 30 darbinieku vietā centra strādās 10—11 cilvēku. Apgādes grūtību saasināšanās vēlreiz apliecina, ka esam darījuši pareizi, iestājoties toreizējā koncernā, un ka mūsu interešu aizstāvji Maskavā mums ir vajadzīgi.

Tuvākajā laikā iegādāsimies Bulgārijā ražotus elektrokārus. Katrs no tiem maksās 80 līdz 140 tūkstošus rubļu.

Valmierā, piena kombināta zaiē, sākušies kursi «Biznesa noslēpumi». Nodarības notiek reizi mēnesī. No mūsu rūpnīcas šajos kursos mācās komercdirektors Aldis Rudzītis, direktora vietnieks kadru un sadzīves jautājumos Valerijs Barkovs, ārējo sakaru ekonomists Armands Jonāts, galvenais ekonomists Zigurds Abele.

1991. gada decembrī rūpnīcā savāktas 16 tonnas metālāzūnu par 696 rubļiem.

Decembra beigās Valmieras rajona higiēnas un epidemioloģijas centra pārstāvis pārbaudīja ražošanas sanitārijas stāvokļus 18. ceha maztā saimniecībā, pār tās rezultātiem sastādīt aktu ar konkrētiem priekšlikumiem.

Lielraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasts indekss 226600, Valmierā, A. Upīša ielā 7, 0,5 uzsk. Iespiedokļi, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. Adrese redakcijai: 226600, r. Valmierā, u. Gagarina, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиезма», 226600, г. Валмиера, ул. А. Упиша, 7. Офсетная печать 0,5 уса. и л. Тираж 400 экз. На русском языке.

Līdzjūtība

Izsakām dziļu līdzjūtību 5. ceha priekšnieci Mārai Daugutei, māmuļi pedējā gaitā pavadot. Pamatražošanas cehu priekšnieki

Informācija

23. janvāri no pulksten 9 līdz 17 poliklinikas telpās pieņems acu ārste Dunkure. Interesenti varēs saņemt recepti brillju iegādei. Par pieņemšanu jāmaksā 3 rubļi.

Strādājošie, kuri uz darbu brauc ar speciāliem autobusiem, piemēram, no Zilaiskalna, Sedas, turpmāk līdzšinējo 10 rubļu vietā maksās 35 rubļus mēnesī.

«Tas ir mans hobijs.»

Tā par savām mednieka gaitām saka rūpnīcas mednieku pirmorganizācijas priekšsēdētājs Pēteris Plūmītis. Pērnā gada 17. decembrī viņu atkārtoti ievēlēja šajā sabiedriskajā amatā. Viņa vietnieks ir Vilis Senkāns, pirmorganizācijas valdes sekretārs Jānis Bisnieks, bet revidenta pienākumi uzticēti rūpnīcā ļoti pazīstamajam nenogurstošajam, tagad pensionāram, Antonam Orbīdānam.

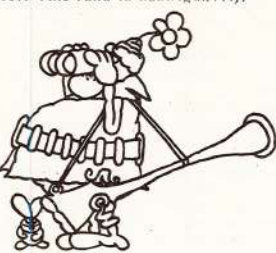
Katram ir savs vaļsprieks, sava aizraušanās, — turpina Pēteris Plūmītis. — Man tās ir medības. Kaut arī pie sliekšņi jau piecdesmitgade, tomēr katru sestdienu un svētdienu kopā ar biedriem došos uz mežu.

Mednieks — tas nav tikai tas, kas šauj alpus, briežus, mežčūkas, pīles un citus meža dzīvniekus un putnus. Mednieks ir arī tas, kas meža jaunai sarūpē barību ziemai, kas iekārto barotavas, kas tira un stāda mežu, veid daudzus citus darbus. To dara arī rūpnīcas mednieku pirmorganizācijas biedri. Kopskaitā viņu ir 37.

Par šīs sezonas veikumu stāsta Vilis Senkāns:

— Sezonas zvērādu sagādes plānu esam izpildījuši ar uzviņu. No devām lapsu, caunu, zaķu, jenoču adas. Tāpat izpildīts gaļas sagādes uzdevums. Valstij nodevām vienu alni, sagādē — vēl 73 kg alņa ga-

ļas. Pirmorganizācijas biedri nomedījuši 7 aļpus, 14 meža cūkas, 74 bukus, 23 zaķus, 11 lapsas, 2 caunas. Vēl jau medības turpinās, taču drīz sezona noslēgsies. Veiksmīgākie mednieki ir Staņislavs Ločmelis, Tālvāldis Podnieks, Indulis Dokis, jaunais mednieks Voldemārs Goba un, protams, Pēteris Plūmītis un citi. (Jāpiebilst, ka par sevi Vilis runā tā kautrīgāk...)



Pirmorganizācijas biedri sadalīti sešās grupās, katrai no tām savi uzdevumi: vieni gādā par barību, citi sagatavo medību vietas utt. Pērn gādā dzīvniekiem sagādājam 3,6 t siena plānoto 1,9 t vietā, vairāk nekā 3200 zaru sloņiņas, 4,6 t kartupeļu. Jāpiebilst, ka, pateicoties pirmorganizācijas vadītāja uzņēmībai, šajās dienās cūku barošanai aizgādātas vēl trīs tonnas bojāto pārtikas kartupeļu. Bez jau minētā

kopsaimniecībā «Draudzība» sagatavotas arī 3,5 t skābarības dzīvnieku barošanai, ierīkotas 25 stirnu barotavas, trīs — cūkām utt. Pirmorganizācijas rīcībā ir 2 hektāri pļavu netālu no Kļiem, kur ierīkoti zvēru piebarošanas laucīņi.

Mednieku pirmorganizācijas biedri ik gadus dodas palīgā mežsaimniekiem meža stīgu tīrīšanā. Aizvadītajā gadā iztīrītas stīgas viena hektāra platībā (10—15 m platumā). Iekārtotas jaunas mednieku stāvvietas. Bija mednieki palīgā arī meža stādīšanas darbos. Aktīvs te ir 36. aroddvidusskolas direktors, pirmorganizācijas biedrs Arnis Gulmanis, kurš šajos darbos iesaistīja arī skolniekus.

Pirmorganizācijas darbības lauks aptver plašu teritoriju ap Burtnieku ezeru Burtnieku un Rencēnu pagastos. Ir laba sadarbība ar mežsaimniecības darbiniekiem. Problēmas radušās sakarā ar to, ka pietiekami bijušais «Kļi» saimnieks, kas vēlas atgūt savu īpašumu. Sim gadam ar viņu noslēgts līgums, kas ļauj bāzi šogad vēl izmantot. Kā būs tālāk — par to būs jālemj pašiem kopā ar rūpnīcas vadību.

Ar PETERI PLŪMĪTI un VILIS SENKĀNU runāja HERMANIS HERCBERGS

Kā strādāsim šogad?



Direktors parakstījis pavēli par darba laika bilances ieviešanu 1992. gadā.

Noteikta astoņu stundu darba diena tiem, kam ir normāla darba apstākļi, un septiņas stundas kaitīgos darba apstākļos strādājošajiem.

1., 4., 6., 13., 17., 18., 19. ceha un galvenā mehānika daļas darbinieki sāks pl. 7.40 un darbu beidz pl. 16.10, bet ar 7 stundu darba dienu — pl. 15.10.

Noliktavu saimniecības, materiāli tehniskas apgādes un komplektācijas daļas, 2. ceha, realizācijas, aprēķinu daļas, centrālās grāmatvedības un 12. ceha darbinieki sāks pl. 8 un darbu beidz attiecīgi pl. 16.30 vai 15.30.

Plānu ekonomiskās daļas, darba organizācijas un algas daļas, kadru daļas, ražošanas daļas, tehniskās daļas, administratīvi saimnieciskās daļas darbinieki un personāls pie rūpnīcas vadības sāks pl. 8.15 un darbu beidz attiecīgi pl. 16.45 vai 15.45.

Pārējo cehu un daļu darbinieki sāks pl. 8.30 un darbu beidz attiecīgi pl. 17 vai 16.

Pirmssvētku dienās 16. un 30. aprīlī, 22. jūnijā, 17. novembrī un 24. decembrī 8 stundu darba dienu strādājošajiem darba laiks samazinās par vienu stundu. 30. decembrī viņiem darba laiks samazinās par divām stundām.

Maiņas strādājošiem darba dienas un to garums tiek noteikts saskaņā ar apstiprinātajiem graikiem, ievērojot darba laika bilanci 1992. gadam.

Pusdienas laiks visiem rūpnīcā strādājošajiem noteikts 30 minūtes.

Redaktors V. LEJSTRAUTA

P. 186 T. 800

Reģistrācijas apliecība Nr. 0411